

Dag Allemaal,

Vandaag, maandag 25 maart, begin van de goede week. Ik probeer van het rustig begin van de week om deze nieuwsbrief klaar te stomen en u op de hoogte te houden van het reilen en zeilen hier in Haïti. Eerst en vooral wil ik u mijn beste wensen toesturen voor een ..

Zalig Pasen !

Ik zal de komende dagen een handje toesteken bij de vieringen van Witte Donderdag tot Paaszondag, in de parochie van Saint Louis Marie de Monfort, waar ik al jarenlang zowat zondags onderpastoor ben. Ik profiteer van de gelegenheid om aan u allen **een zalig en gezegend paasfeest** toe te wensen.

Actualiteit

De **pauskeuze** haalde hier ook, gedurende vele dagen de kop van het nieuws. Met paus Franciscus, de eerste paus die uit latijns amerika komt, gaat er misschien wel een deur open voor een gezonde vernieuwing binnen de kerk. Het wordt tijd dat men meer aandacht gaat schenken aan de christelijke praktijk dan aan de christelijke leer. De keuze van zijn naam naar het voorbeeld van Franciscus van Assise is wel een duidelijk signaal van wat zijn pontificaat zou kunnen betekenen.

Hier in **Haïti** gaat het politieke circus verder in verband met de aangekondigde **verkiezingen**. Die zouden dit jaar nog moeten plaatshebben. Ondanks de grote druk van de grootmachten blijven de haïtiaanse politici toneel spelen, waarbij alles behalve de belangen van het volk op het voorplan staat. Ze trekken van de ene intrige naar de andere en houden de politieke mallemlen draaiend zonder dat er veel vooruitgang wordt geboekt.

Op dinsdag 25 februari rond 8 uur 's avonds werden we hier nog eens opgeschrikt door een korte **aardbeving** die 4 haalde op de richterschaal. De beving was zeer kort zodat er weinig tijd voor paniek was, ze haalde wel de koppen in de kranten. De herinneringen aan de 12^e januari van 2010 liggen nog fris in het geheugen ...

De stichting Mamosa - Cunina

Op 12 maart laatsleden mochten alle jongeren van Mamosa zich verheugen samen met mijn neef, Dries Coenen en zijn echtgenote Emilia Edouard, opgegroeid in Mamosa en nu in Mechelen wonend, met de geboorte van hun flinke zoon, Lowie. Dat is de 8^e geboorte van kinderen van voormalige kostgangers van Mamosa. De mamosa familie breidt zich uit !

Verder zijn er weinig speciale gebeurtenissen te melden. De dagen volgen elkaar op waarbij het schoolgaan van de jongeren de voornaamste activiteit is. De meeste studenten van Mamosa hebben nu een korte paasvakantie. Enkelen profiteren van de gelegenheid om een paar dagen bij hun familie door te brengen. Daarmee voor mij ook even een pause in de kopzorgen om aan de noden van al die studenten te kunnen blijven beantwoorden. Het onderwijs wordt met de dag duurder en de onkosten zijn onmogelijk op voorhand in te schatten. Om de haverklap komen de studenten thuis met een nieuwe financiële eis voor allerlei onvoorziene dingen : Een leraar die plots beslist om met andere boeken te werken, een speciale vormingssessie, bijkomende lessen als voorbereiding op staatsexamens, photocopies, bijdrage voor graduatie, een universiteit die plots beslist om 300 euro per student te eisen voor "onvoorziene" onkosten, enz. Het onderwijs is een echte geldklopperij, waar nooit met de problemen van de ouders wordt gerekend. Gelukkig doen de studenten van Mamosa het alles bijeen heel goed, zodat ik van die kant toch een zekere voldoening mag kennen.

Thesnie, 2° jaar burgerlijk ingenieur met haar huiswerk (Makette van bouw).

De jeugd en sportactiviteiten

Wat de sportactiviteiten betreft worden we wel sterk gehinderd door de droevige situatie waarin de volleybal in Haiti verkeert. Het wordt meer en meer duidelijk dat een kleine groep van mensen uit het bestuur van de haitiaanse federatie probeert om van de volleybal hun privébezit te maken. De federatie wordt gedomineerd door vertegenwoordigers van de sportclub Tigresses - Tigers, die gesponsord door de telefoonmaatschappij "Digicel" de middelen heeft om haar wil op te dringen. Hoewel de meerderheid van de andere clubs gevraagd

hadden om enkele correcties aan te brengen in het wedstrijdreglement, volledig opgemaakt in hun voordeel, werd dit voorstel op dictatoriale manier verworpen. Vier (op 7) clubs beslistten dan om zich niet in te schrijven voor het regionaal kampioenschap. Dan kwam de klap op de vuurpijl. : Drie clubs, waaronder Banzai, worden uitgesloten van alle officiële competities tot het einde van 2014 ! Daarmee worden meer dan 200 spelers en speelsters van de volleybal terreinen geweerd. Aangezien we samen met de gestrafte clubs een tiental teams vertegenwoordigen, organiseren we ons eigen kampioenschap, dat wonderwel goed verloopt. Dit zet blijkbaar nog meer kwaad bloed zodat de federatie nu banbliksems loslaat op iedere speler of speelster die daaraan deelneemt. Ze gaan echt hun boekje te buiten ! We gingen in beroep maar vallen

daar natuurlijk weer op een federatie die geen rechter kan zijn want ze verdedigt de voordelen van "haar" club. Maar we zullen hogerop gaan tot we deze onrechtvaardige behandeling kunnen te niet doen. Je vindt heel wat informatie over deze situatie op de website van Banzai : www.iwebbanzai.org.

Eén van onze trainers en enkele spelers van de eerste ploeg zetten zich in om aan een 80 tal kinderen, van 8 tot 18 jaar, de geheimen van deze sport aan te leren. Elke zaterdag voormiddag zijn ze in grote getale aanwezig in het college Nibert Philippe voor sport en spel in goed geanimeerde trainings sessies.

Ondertussen belet ons dat niet om onze jongeren gezond bezig te houden. Banzai heeft 4 ploegen die deelnemen aan "ons" kampioenschap. Verder groeit de groep van onze beloften gestaag. De kinderen vinden het zo plezant dat ze hun vrienden en vriendinnen aanmoedigen om mee te komen doen. We hebben nu een echte volleybalschool.

De bouw van het jeugd en sportcentrum

Wat de grond, die we aankochten voor de bouw van het sportcentrum, betreft zitten we nog steeds in een sukkelstraatje. We werden in januari belet om effectief bezit te nemen van het terrein en de grond vrij te maken van al het struikwas dat er ondertussen was opgegroeid, door een kerel, met lange arm blijkbaar, die zich voordeed als de wettige eigenaar, maar wel het proces daarrond had verloren. Na de eerste landmeting had hij de grenspalen laten wegnemen. Er moest dus een nieuwe landmeting gebeuren, dit keer in het bijzijn van het gerecht en een politiemacht die mogelijke oppositie moeten verhinderen. Alles was geregeld voor 11 maart laatsleden. Twee dagen ervoor liet men we weten dat dit nog maar eens werd uitgesteld. De kerel die daarvoor gemandateerd is door de wettige eigenaar kwam zeggen dat hij nog niet helemaal klaar was (met geld, blijkbaar). De dag daarna sterft de vrouw van de wettige eigenaar in een operatie. Daarmee blijft alles weer liggen tot na de uitvaart. De begrafenis heeft pas plaats op 30 maart a.s. Heel wat familie moet daarvoor van het buitenland (USA) komen. Het worden dus vijgen na Pasen. Redenen genoeg om ergens de moed te verliezen. Nu ja, na 45 jaar Haïti heb ik wel geleerd om GEDULD te hebben.

Tot zover met deze enkele regeltjes nieuws. Met een hartelijke groet vanuit Haïti.

Jan Hoet